

merni, és a rendelkező rész értelmében az illetékeket törölni kellett.

Okirati bélyeg helyett törvénykezési bélyeg. (Közigazgatási Bíróság 9619/1927. szám.) Ügyvédi meghatalmazásra okirati bélyeg helyett törvénykezési bélyeg felhasználásával elkövetett szabálytalanság miatt a pénzügyigazgatóság a panaszos ellen 2 pengő bírságot szabott ki. Az erre vonatkozó fizetési meghagyást a megbírságolt panasszal támadta meg. A panaszt azonban vissza kellett utasítani, mert annak elbírálása nem tartozik a bíróság hatáskörébe. Az 1927. évi 600 P. M. 99. §. 3., e), valamint 104. §. 1: e) pontja szerint ugyanis a pénzügyigazgatóságnak nagyobb szabálytalanság miatt kirótt bírságok elleni felelősségre hozott határozata ellen van közigazgatási bírósághoz intézendő panasznak helye. A szóbanforgó szabálytalanságot pedig tekintettel arra, hogy a panaszos teljes összegű bélyeget ragasztott fel, ami a megrövidítési szándékot kizárja, — nagyobb szabálytalanságnak minősíteni nem lehet. Ezekből az okokból a panaszt hatáskör hiánya miatt vissza kell utasítani.

A községi vendéglő a községnek magánvállalkozása. Annak részére történt szállítás egy tekintet alá esik a magán-személy részére való szállítással. — (Szerződési illeték.) (Közigazgatási Bíróság 8811/1929. P. szám.) A tárgyiratok tanúsága szerint a panaszos B. község vendéglője részére több alkalommal sört szállított s a megtámadott illeték kiszabása ezzel kapcsolatban történt azért, mert a panaszos az egyes szállításokról kiállított számlákon (az állandó természetű) szállítási megállapodás után járó 2% illetéket nem róta le.

Ebből a tényállásból azonban kitűnik, hogy a panaszost az említett illeték külön lerovásának kötelezettsége nem terheli. Az 1920:XXIV. t.-c. 6. §-ának idevonatkozó rendelkezése ugyanis a szállítót csak akkor kötelezi az említett illeték lerovására, ha az állam, törvényhatóság, község, vagy város, vagyis közzjogi testület részére történt a szállítás. Ebben az esetben azonban ez a feltétel nincs meg.

A községi vendéglő ugyanis a községnek magánvállalata. Annak részére az áruszállítás egy tekintet alá esik a magánszemélyek részére történő szállítással, tehát azután a szállítási szerződés illetéke nem követelhető.

Átruházási illeték megállapítási módja ingatlanok és ingók együttes elidegenítése esetén. (Közigazgatási Bíróság 8972/1928. szám.) A rendelkező rész értelmében kellett határozni, mert az 1920. évi XXXIX. t.-c. 99. §-ának első és második bekezdésében foglalt rendelkezések egybevetéséből nyilvánvaló, hogy ingók és ingatlanok együttes átruházása ese-

tén csak akkor van helye a teljes vételártól 5 százalékos ingatlan átruházási illeték kiszabásának, ha a szerződésben nincs külön feltüntetve, hogy a vételárból mily összeg esik az ingókra és illetőleg külön az ingatlanokra. Az említett törvény végrehajtása tárgyában kiadott utasítás 108. §-ában foglaltakból szintén ez következik, azzal a megkülönböztetéssel, hogy amennyiben az ingóságok a szerződésben nincsenek külön is részletesen felemlítve, akkor az elkülönítés aggályosnak tekinthető és az ingatlanok értékének meghatározására nézve a törvény 26. §-ának rendelkezéseit is figyelembe véve — amennyiben az ingatlanok értékére nézve az illetékköteles féllel megegyezést nem sikerülne létesíteni — hatósági szakértői becslést kell foganatosítani, de az elkülönítés aggályos volta önmagában nem ad jogot arra, hogy az egész vételár ingatlanokra eső vételárnak tekintessék. A panaszos fellebbezésében a késedelmi kamatok számítása tekintetében is kifogást emelt és e kifogás tárgyában a kir. pénzügyigazgatóságot az illeték újabb összegszerű megállapítására és a késedelmi kamat számítása tekintetében emelt kifogásra is kiterjedő új határozat hozatalára kellett utasítani.

A társulat gépésze altisztnek minősül; illetményei után lerovandó a nyugtatónyelvi illeték. (1920. XXIV. t.-c. 17. §.) (Közigazgatási bírság 6067/1928. P. szám.) Az 1920. évi XXIV. t.-c. 17. §. második bekezdése szerint a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok, társaságok és intézetek tartoznak a szolgálatukban álló hivatalnokoknak, altiszteknek, szolgálóknak, továbbá az igazgatóság, felügyelőbizottság, választmány és hasonló társasági szervezet tagjainak (napibiztosok) bármely elnevezés alatt adott járandóságai után a nyugtatónyelvi illetéket készpénzben befizetni.

Hivatalnokoknak nemcsak azok tekintendők, akik fogalmazási, számviteli vagy kezelési írásos, vagy egyébként is magasabb előképzettséget igénylő szellemi munkát teljesítenek, altiszteknek, szolgálóknak pedig nemcsak azok tekintendők, akik személyi vagy házi s általában testi munkát vagy szolgálatot teljesítenek, hanem mindazok, akik a napszámok körét meghaladják és bármely elnevezés alatt szellemi, vagy fizikai, vagy épen vegyes szolgálatot teljesítenek és mint ilyeneknek, szolgálataik fejében bizonyos illetményekhez van a szolgálatadóval szemben jogos, és pedig akár kinevezési okmányon, akár szolgálati szerződésen alapuló igényük.

Minthogy a társulat gépésze a kir. pénzügyigazgatóságnak meg nem döntött ténymegállapítása szerint a változó illetményeken kívül havi meghatározott fizetést huz, minthogy a gépész munkaköre a fizikai munkán felül szakismeretet és szakképzettséget igénylő munkára is kiterjed, amely őt két-